

української політичної культури формується набором різно-аспектних — іноді полярних — детермінант: на Заході спостерігається перевага раціонального начала, тоді як на Сході переважають ірраціональні, стихійні, емоційно-вольові компоненти [3, с. 248].

Політична свідомість – багатогранне та складне поняття, яке акумулює в собі знання багатьох суспільних дисциплін: філософії, соціології, психології, однак як самостійне цілісне поняття недостатньо розроблене у рамках політології, цьому існують певні причини як об'єктивного так і суб'єктивного характеру. У результаті аналізу наукових джерел було виявлено, що у контексті політичної науки спеціалісти розглядають політичну свідомість неоднозначно: одні - як феномен, який відображує сукупність політичних відносин в цілому, інші - крізь призму політичної влади, група авторів зосереджує свою увагу на зв'язку політичної свідомості з економічними та соціальними відносинами. Однак, відстоюємо точку зору про ідею цілісного відображення суспільного буття в політичній свідомості. Отже політична свідомість - одна з центральних категорій політології, яка входить в систему її понятійних координат і означає сприйняття та відображення суб'єктом навколишньої дійсності крізь призму політичних відносин та інтересів.

Список використаної літератури:

1. Балтін В. Політологія: Навч.-метод. посіб. / Національний ун-т харчових технологій. — К.: НУХТ, 2005. — 290с.
2. Бебик В. Політична свідомість українського суспільства/ Валерій Бебик // Соціальна психологія. - 2007. - № 5. - С. 18-24
3. Бойко О. Д., Горбатенко В. П., Денисюк С. Г., Зеленько Г. І., Коваленко А. О., Корнієнко А. О. Прикладна політологія: навч. посіб. / В.П. Горбатенко (ред.). — К.: Академія, 2008. — 472с.
4. Бурлачук В. Соціальні переживання та політичний міф/ В.Бурлачук //Політична думка. - 2001. - № 1-2. - С.110-121

Приходько В.В.

ЗМІНИ У ПОЛІТИЧНОМУ ДИСКУРСІ США ПІСЛЯ ПРЕЗИДЕНТСЬКИХ ВИБОРІВ 2016 р.

У статті розглядається політична ситуація у США та погляди та політичні переконання Дональда Трампа. Особливе місце у статті відведено темі «політична коректність» та її місце у політиці.

Ключові слова: Трамп, політична коректність, інвективна лексика, США, мігранти, терористи, злочини.

Під час виборів президента США у 2016 р. перемогу отримав Д.Трамп – за висновками експертів - популіст, який власне не мав відповідного досвіду у сфері політики. Ця політична фігура довгий час вважалася політичним аутсайдером, адже Д.Трамп був кандидатом, який не є політиком. Але в очах виборців він відзначився не красномовством та лібералізмом, а силою, що і стало причиною його успіху та перемоги на президентських виборах. Трамп прийшов в політику і відзначився тим, що зламав непорушні правила та закони

своєю ексцентричністю та непередбаченістю. Дональд Трамп не підбирає слова і поводить себе так, як не належно вести себе політичним діячем.

Трамп вважає, що кожен демагог має мати ворога. Політична еліта Америки відповідальна перед американським суспільством, оскільки ті проблеми, з якими зіткнулися американці, не тільки не мають вирішення, але й навмисно умовчуються та приховуються від розголосу преси, медіа і тд.

«Вони не хочуть, щоб я публічно говорив про злочини в нашій країні. Вони бажать, щоб я продовжував провальну політику, яка і привела до страждань народ»

Д. Трамп

На думку Трампа основною помилкою попередників була надмірна політична коректність, адже Барак Обама забував про стан звичайних американців, ставлячи на перше місце політичну коректність та толерантність.

«Вони поставили політичну коректність понад загальнолюдських потреб, понад вашу безпеку, понад усе. Я відмовляюся бути політ коректним.»

Д. Трамп

Така гучна заява від кандидата у президенти пролунала після теракту у нічному гей-клубі в Орландо, який забрав життя 49. Терорист вчинив стрілянину, внаслідок якої загинули та отримали поранення відвідувачі.

Американське суспільство має багато внутрішніх проблем, які спричинені міграційними процесами. Звичайний американець не відчуває себе у безпеці, адже нелегальні мігранти становлять загрозу. Рівень злочинності суттєво зріс, крім того релігійний конфлікт стає дедалі актуальнішою темою для обговорень.

Трамп категоричний у питаннях мігрантів. У своїй промові він пообіцяв звести стіну між США та Мексикою, а мексиканців майбутній президент називає «гвалтівниками» під час ефіру на ен-бі-сі (національна телерадіомовна компанія), та в свою чергу повідомила про припинення зв'язків між Дональдом Трампом, на що отримала реакцію від штабу команди Трампа: вони зазначили, що їхня телерадіо компанія є слабкою та як будь-хто намагається бути політ коректною.

Однак більшість американців ніколи не чули фразу «політична коректність» до 1990 року. Цього року журналіст з «Нью-Йорк Таймс» Річард Бернштайн опублікував статтю, в якій він попередив суспільство про загрозу нетерпимості та ненависті між американцями. Одразу ж після цього виникло багато суперечок на рахунок того чи потрібна «політична коректність» взагалі.

Свою протилежну позицію висловив Дж. Вілсон у свої книзі «Міф про політичну коректність». Автор має думку, що коректність відбирає у людей змогу захистити себе від жорстокого ставлення збоку інших. Оскільки під цим терміном ми вважаємо табу на використання інвективної лексики по відношенню до інших людей. Так наприклад люди іншої раси, які не мають у своєму лексичному запасі слів, якими можна дати відсіч агресивно налаштованим людям, стають жертвою «політ коректності». І в той час, коли їх ображають та принижують, вони не завжди можуть зрозуміти зміст. Думка Вілсона є доволі цікавою та філософською. Ми можемо навчити людей жити у

мирі та завжди знайдеться зло, яке спробує похитнути цей мир, тож табу на вживання інвективної лексики це є злочином, адже це по суті забирає в людей можливість захистити себе, тобто свободу загалом.

Дональд Трамп вирізняється з усіх політиків в першу чергу вживанням терміну «політ коректність». Якщо ми почнемо аналізувати промови Трампа, то можна дійти до висновку, що теперішній стан речей склався через надмірну терпимість попередніх політичних лідерів. Трамп говорить те, що думає. Це вирізняє його з-поміж інших. Але це ще не причина завоювати прихильність американців. Трамп говорить те, про що думають мільйони американців, які хочуть відчувати себе у безпеці і бажають бачити сильного лідера. Суспільство втомилося від лібералізму, адже його результат це Америка сьогодні.

На даний момент важко сказати, що може принести політика Трампа США. На нього покладені великі надії. Існує кілька варіантів розвитку події.

Перший, Трамп виявиться звичайним популістом і зміни не будуть досягнуті. Все завершиться будівництвом стіни на кордоні з Мексикою та кілька показових депортацій для підтримки рейтингу.

Другий, «чорні дні» для мігрантів, особливо для мусульман, жорсткі умови отримання віз та нові правила перебування у Сполучених штатах. Розвиток промисловості, нарощення воєнного потенціалу та загострення «Холодної війни XXI ст.».

Як зміниться стан речей для України. Існують безліч припущень, всі вони мають право на існування. Втім, зараз не можна виділити однозначну позицію Трампа по відношенню до України та ситуації на сході. Дональд Трамп звинувачує Європу у бездіяльності і наголошує на тому, що проблеми України мають бути вирішені українцями. Наступного дня світ отримує новину про надання збройним силам України летального озброєння.

Загалом серед населення України неоднозначне ставлення до Трампа: хтось залишається засмученим його перемогою, для когось це радість. Але його риторика по відношенню до українців є справедливою та правильною: окрім нас ніхто не вирішить наші проблеми.

Щодо стосунків з Росією світ на 80% впевнений, що правління Дональда Трампа приведе до занепаду Росії і до повтору ситуації з Рейганом та СРСР. Численні фото жаби на просторах Інтернету в котрий раз підтримують цю думку. Росія власне очікувала перезавантаження стосунків з США та тісну співпрацю, втім Трамп міркує інакше і має свої плани на подальше майбутнє.

Як висновок, потрібно сказати, що Дональд Трамп є темною конячкою на світовій політичній арені. Його важко передбачити, тому будувати прогнози можна, але яким буде завтра невідомо нікому. Ідея повернення «сильної» Америки надихнула американців та змусила їх піти за Трампом і лише історія покаже, куди цей шлях їх приведе.

Список використаної літератури:

1. Chlinton P. A. Analysing Political Discourse: Theory and Practice / Chlinton. – London: New Fetter Line, 2004. – 200 p.

2. Weigel M. Political correctness: how the right invented a phantom enemy [Электронный ресурс] / Moira Weigel – Режим доступа до ресурсу: <https://www.theguardian.com/us-news/2016/nov/30/political-correctness-how-the-right-invented-phantom-enemy-donald-trump>.

3. Wilson J. K. The Myth of Political Correctness: The Conservative Attack on Higher Education / Wilson. – London: Duke University Press, 1995. – 198 p.